

Stanisław Szufel

Izba kielecka

Palestra 21/6(234), 135-137

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

czego od wyroków wydanych przez sąd pierwszej instancji. Adwokat de Virion położył nacisk na konieczność wyraźnego odróżniania podstaw rewizji od zarzutów rewizyjnych. Podstawa rewizji to fakt ogólny, który według przepisów kodeksu uprawnia stronę do zaskarżenia wyroku, np. obraza prawa. błędna ocena okoliczności faktycznych, rażąca niewspółmierność kary. Zarzut zaś rewizyjny to wskazanie konkretnej okoliczności, która uzasadnia istnienie podstawy rewizyjnej. Rewizję opiera się na podstawach rewizyjnych, wskazując jednocześnie poszczególne zarzu-

ty uzasadniające istnienie tych podstaw.

Prelekcja ilustrowana przykładami wywołała zainteresowanie niemałej liczby zgromadzonych adwokatów i aplikantów. Liczne głosy adwokatów w dyskusji świadczyły o trafnym wyborze tematu i osoby preleganta. Spotkanie podsumował wicedziekan Rady Adwokackiej w Gdańsku adw. Stanisław Gołata, który stwierdził, że spotkanie z adw. Tadeuszem de Virionem było bardzo pożyteczne, oraz zapowiedział dalsze spotkania z innymi wybitnymi prawnikami.

adw. Marian Gozdek

Izba kielecka

W dniu 8 maja br. odbyło się Zgromadzenie Delegatów Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Kielcach. Na Zgromadzenie przybyli zaproszeni goście z kierownikiem Wydziału Administracyjnego Komitetu Wojewódzkiego PZPR tow. Czajkowskim na czele oraz wiceprezesem Sądu Wojewódzkiego w Kielcach sędzią Łatą, z przedstawicielami Okręgowej Komisji Arbitrażowej i stronnictw politycznych, Wydziału Spraw Wewnętrznych Urzędu Wojewódzkiego, Naczelnej Rady Adwokackiej, POP-u oraz delegaci wybrani do udziału w Zgromadzeniu.

Porządek dzienny obejmował złożenie sprawozdań przez Radę Adwokacką, Komisję Dyscyplinarną, Komisję Rewizyjną oraz przeprowadzenie dyskusji nad sprawozdaniami. Po dyskusji miało nastąpić rozpatrzenie przedstawionego do zatwierdzenia rocznego sprawozdania Rady Adwokackiej, a następnie uchwalenie budżetu Izby, ustalenie wysokości rocznej składki na potrzeby Rady, udzielenie Radzie Adwokackiej absolutorium, wreszcie rozpatrzenie wniosków i zgłoszonych dezzyderatów.

Wybrany przewodniczącym Zgromadzenia adw. Andrzej Płoski zaproponował uczczenie minutą ciszy pamięci

niedawno zmarłego członka Izby kieleckiej adw. Świętosława Michała Krawczyńskiego.

Sprawozdanie z działalności Rady za okres od jej wyboru złożył adw. Antoni Pierzak, dziekan Rady, który w swym wystąpieniu podkreślił, że adwokatura nie działa w próżni, musi bowiem w swoim działaniu uwzględniać istniejące warunki ekonomiczno-społeczne w naszym Państwie. W związku z tym, aby móc działać w okresie dynamicznego rozwoju naszego społeczeństwa, adwokat musi być sprawny zawodowo, a jego postawa ideowa powinna być należyta i nienaganna. Zależy to w dużej mierze od właściwego stosunku do szkolenia zawodowego oraz politycznego. Niestety, nie wypracowaliśmy sobie jeszcze najwłaściwszego modelu szkolenia i nie zawsze stosunek do istniejących form szkolenia wśród wszystkich członków Izby jest taki, jakiego należałoby sobie życzyć. Najmniej jednak w ostatnim okresie poziom zawodowy adwokatury kieleckiej wyraźnie wzrósł.

W dyskusji kierownik Wydziału Administracyjnego tow. Czajkowski zwrócił uwagę na to, że w 1976 r. rozpo-

częliśmy realizację uchwał VII Zjazdu Partii i kontynuujemy okres realizacji nowej strategii gospodarczej. Adwokatura ma wiele do powiedzenia w sferze ugruntowania praw i obowiązków obywateli i urzędów oraz zakładów pracy. Adwokaci powinni brać jednak szerszy udział w samorządach osiedlowych, w działaniach na rzecz zwalczania alkoholizmu i w innych organizacjach, w których działaniu potrzebna jest wiedza prawnicza i duże doświadczenie życiowe. Tow. Czajkowski zapewnił o poparciu dla tych wszystkich społecznie pożytecznych inicjatyw prowadzonych przez adwokatwę kielecką ze strony Komitetu Wojewódzkiego PZPR.

Z kolei adw. Ryszard Podlipniak, I sekretarz POP przy Radzie Adwokackiej w Kielcach, podkreślił, że rozwój demokracji socjalistycznej i realizacja praw obywatelskich powinny iść w parze z rzetelną pracą i dyscypliną. Trzeba zwrócić uwagę na to, że zagadnienia społeczno-ekonomiczne nie są jeszcze przez niektórych aplikantów adwokackich dobrze opanowane, a przecież przyszłego adwokata powinna cechować nie tylko rzetelna wiedza, ale także właściwa postawa ideologiczna i znajomość aktualnych problemów społeczno-ekonomicznych naszego kraju. Należy poddać także analizie potrzebę uzupełnienia kadr adwokatury kieleckiej, gdyż wydaje się, że obecna liczba aplikantów powinna ulec zmniejszeniu.

Adwokat Kamiński z Ostrowca Świętokrzyskiego, przemawiając w imieniu swego środowiska, zaakcentował problem kultury uczestników procesu na sali sądowej, która, jego zdaniem, pozostawia wiele do życzenia.

Wiceprezes Sądu Wojewódzkiego w Kielcach Janusz Łata podkreślił, że zdaniem kierownictwa Sądu współpraca ze środowiskiem adwokackim Izby kieleckiej układa się w sposób właściwy. Aby ta współpraca układała się jeszcze lepiej, adwokaci powinni pod-

nieść na jeszcze wyższy poziom redakcję pism procesowych oraz udzielać w porę substytucji, gdyż na tym polu zdarzają się sporadyczne mankamenty.

Adw. Konieczny z Miechowa stwierdził, że społeczeństwo należycie ocenia pracę adwokatów, jeśli jest ona naprawdę rzetelna także na polu społecznym, a dowodem tego jest fakt, że w Miechowie adwokaci dwóch Zespołów pełnią szereg funkcji w Radzie Narodowej, pracują w towarzystwach naukowych swego regionu, są osobami cieszącymi się dużym autorytetem.

Adw. Kaczmarczyk poruszył problem zasiłków chorobowych dla adwokatów, do czego przyłączył się adw. Witkiewicz, składając w tej kwestii pisemny wniosek do Komisji wnioskowej.

Adw. Haliszczak ze Skarżyska omówił problem szkolenia, który w małych zespołach nie jest łatwy do rozwiązania. Wymienił także uwagi na temat wpisów na listę adwokatów, które jego zdaniem nie zawsze odpowiadają potrzebom społecznym danego miasta.

Adw. Nowak zauważył, że w marcu roku bieżącego minęło 25 lat od utworzenia pierwszego zespołu w Kielcach. Jest nim Zespół Nr 1.

Prezes Okręgowego Sądu i Ubezpieczeń Społecznych wyraził pogląd, że szukanie nowych koncepcji w sprawach socjalnych adwokatury powinno się doczekać uregulowania kompleksowego. Kultura postępowania na sali sądowej powinna obowiązywać jednakoowo sędziów, adwokatów i prokuratorów.

Przedstawicielka Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Budzanowska, posłanka na Sejm PRL, zwróciła uwagę na to, że praca zespołów adwokackich nie jest w pełni wystarczająca, gdyż zespoły powinny być nie tylko dobrze zorganizowaną zawodowo grupą ludzi, ale także — obok świadczenia usług prawnych — powinny one być pełne inicjatyw, wpływających na społeczeństwo. Adwokatura jest z natury rzeczy za-

wodem politycznym, w którym wykonuje się funkcje publiczne. Wypływa z tego potrzeba doskonalenia wiedzy politycznej i ideologicznej.

Po dyskusji Komisja Mandatowa złożyła sprawozdanie, a następnie zebrani delegaci zatwierdzili sprawozdanie Rady Adwokackiej z jej rocznej działalności. W głosowaniu zebrani zatwierdzili budżet Izby oraz ustalili podwyższenie składki na potrzeby Rady do 6,5%.

Zgromadzenie Delegatów podjęło uchwałę, że solidaryzuje się w pełni z uchwałami VII Zjazdu Partii i VII Plenum Komitetu Centralnego, dotyczących pogłębienia socjalistycznej świa-

domości i patriotycznej jedności Narodu. Zgromadzenie zaleciło realizować w dalszym ciągu wnioski zawarte w uchwale Walnego Zgromadzenia z dnia 5 czerwca 1976 r. oraz zobowiązać adwokatów do wdrożenia planów Naczelnej Rady Adwokackiej w zakresie szkolenia i uaktywnić działalność członków Izby w organizacjach politycznych i społecznych. Zobowiązano też Radę Adwokacką do ponownego podjęcia starań — za pośrednictwem Naczelnej Rady Adwokackiej — o uregulowanie kwestii zasiłków chorobowych dla adwokatów.

adw. Stanisław Szufel

Izba radomska

W ramach programu kadencyjnego oraz nawiązując do pisma Radomskiej Rady Adwokackiej z dnia 28.IX.1976 r. skierowanego do Naczelnej Rady Adwokackiej, przy którym został załączony projekt ceremoniału składania ślubowania adwokackiego, odbyło się w dniu 27 kwietnia 1977 r. w lokalu Rady Adwokackiej uroczyste ślubowanie adwokackie egzaminowanych aplikantów adwokackich mgr Anny Jankowskiej i mgra Andrzej Nolla.

Na uroczystość tę zostali zaproszeni: I sekretarz POP PZPR przy adwokataturze radomskiej *adw. W. Iwaszczukiewicz*, przewodniczący Koła Emerytów przy Radzie Adwokackiej *adw. J. Kaliszczak*, kierownicy Zespołów Adwokackich, patron składających ślubowanie *adw. W. Białasik*, a ponadto rodzice składających ślubowanie oraz żona mrga A. Nolla.

Członkowie Rady wystąpili w togach adwokackich.

Akt ślubowania poprzedziło przemówienie dziekana Rady *adw. J. Skorzyńskiego*, który powitał w serdecznych słowach nowych adwokatów oraz omówił zadania adwokata w jego pracy zawodowej tudzież postawę moralno-

etyczną, jaką powinna cechować adwokata.

Następnie dziekan i świadkowie pomogli mającym złożyć ślubowanie przywdziać togi, po czym odbyło się ślubowanie. W czasie składania ślubowania wszyscy wstali z miejsc. Po dopełnieniu aktu ślubowania dziekan Rady wręczył kwiaty nowym adwokatom, ich matkom oraz żonie *adw. Andrzeja Nolla*. Obecni złożyli adwokatom A. Jankowskiej i A. Nollowi serdeczne życzenia i gratulacje.

Nowi adwokaci otrzymali w darze od Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Radomiu, w którym mają pracować, nowe togi adwokackie.

Uroczystość zakończyła się tradycyjną lampką wina i w tym czasie przewodniczący Koła Emerytów wygłosił do nowo kreowanych adwokatów przemówienie, składając im życzenia owocnej pracy i obdarzając upominkami książkowymi.

Należy podkreślić szczególnie uroczysty i podniosły charakter całej uroczystości.

adw. Tadeusz Badowski